

NAZÍRÁNO SKRZE KŘIVULI

Blížící se Silvestr dehání velké množství osob k jakémusi sentimentálnímu rozjímání. Abych se upřímně přiznal, jsem navýsost syt všech těch keců o svátečních míru, porozumění a dobré vůli. Jakýpak mír, když už 15.ledna příštího roku čekáme celkem rozsáhlou válku s politickou štikou konce dvacátého století, se Saddámem Hussajnem. Jakýpak porozumění, když od 1.ledna ztratí tisíce lidí práci bez ohledu na to, jaké jsou jejich rodinné, psychické a fyzické obtíže. A dobrá vůle? K smíchu! Kde z nás by se chtěl dobrovolně pasovat na blbečka? Inu zase jenom blbeček. A už vůbec nechápu, proč lidi, kteří na sebe po celý rok nenávisťně štekali, z neznámých důvodů a záminek jednoho dne rozjasní zlostí zdeformované knichty a přenesou správu obligátních frází o zdraví a o štěstí, aby za pár dnů zase vyli a kousali do každého, kde se přičí jejich vidění nebo lépe přezírání reality.

Československá televize a určitě i jiné spolkové televize se chopily s ukrutánskou vehemencí celého ohlupevacího festivalu. Na prvním programu pacifikuje diváky sympatická dvojice Vinneta a Old Shatterhand, druhým programem se ušlechtilé promrdává bežská Angelika, recitátorům vlhne oči, perfektně braneu něhou a krásná slovíčka spolu s krásnými činy zaplnují srdce všem, kdež dosud neprohlédli jejich komedii. Řekněme si na rovinu spolu s Frankem Zappou: "Dělají to všechno jen pro peníze!" Většina z protagonistů vánočních nálad frázemi o bratrství již předem knockautuje potencionální konkurenci - tedy ty, kteří snadno podléhají citu a jemu pak druhotně podřizují i své jednání. Měkčí náтуры hynou v přívalu emilovaných vět a falešných příkladů lásky a bratrství, pronášených a předváděných dokonale se přetvářejícími jestřáby. Věřím, že až budou v brzké době žít na okraji této "společnosti"/povedené i podvedené/, začnou jim teprve pak připadat dnešní promluvy k zblití tak jako mně.

Jsem chemik, bývalý vědecký laborant a tudíž pozaujím veškeré případy masových fikcí a pragmatickou rozšafnost. My doktoři a inženýři se sotva můžeme stát snadným soustem všech těch TV- organizátorů svátečních umělých nálad. Věda nezná žádné vánoce, Silvestra ani Hromnice. Svátky vědy plynou ve zcela jiných rovinách. Pro nás jsou vánoce Hirošima, Černobyl nebo Bhópál, Silvestrem Seveso, Bologna a tak podobně. Chemické svátky si nikdy na nic nehrají. Přináší smrt s takovou samozřejmostí jako písčná bouře žene zrnka písku. Chtěl bych tedy při příležitosti předsilvestrovského období poskytnout několik užitečných informací těm, co již prohlédli bombastické laškování umělecké smetánky s narkotiky jako laskavost, tolerance a pochopení. Do dnešních dob se díky bohu zachoval / tuším že až ze středověku / rozumný obyčej spočívající v odpalování petard, světlic nebo v zažehávání velikolepých bengálských ohňů. V některých zemích nalezneme v pouličních krámcích celkem levné hořlavé směsi. V tuzemských obchodech / patrně z obavy před narušením křehké až neexistující demokracie / podobné atraktivní zboží prozatím chybí. Zlaté české ručičky ovšem nečekají na milosrdenství vnitřního trhu. V domácích dílničkách narychle předělaných na primitivní laboratoře, často s minimálním přístrojovým vybavením, krystalizují pozoruhodné látky, jež nám západní spotřebitelé, bezprácně nakrmení nekvalitními a slabými preparáty z obchodů, mohou toliko závidět.

V posledních letech začíná převládat v chování výrobců slavnostních ohňostrojů jistý rys praktičnosti. Při složení látek kladen oh-

ŽIVOT V JEDNOM DIMENZÍ

Čtvrtek 21. 1. 1989. Jovátek má zina. Statní svátek Albánské lidové socialistické republiky a SFRJ. Co se týče /byvalé/ aglomerace Jner-ske hradiště počasí je polodeštivě podmračno, odpolední špinavý přestem se potácejí promrzlí spoluobčané od obchodu k obchodu, aby se pokusili cokoli nekoupit za dobihaající posttotalitní ceny. Rychle se šerí, stíny splývají ve slizkou, čvachtající hmotu, kterou se tu a tam prokousává slepé světlo žlutenkových lamp.

"Černo před očima. Zaklapla klec." Pocit zara, který v současné době hlodá neaprosně v nitru každého jedince v tomto státě, sedí také ve mně. A hlodá. A hlodá. Co s ním? Co... Je tam, nelze ho pojmenovat, uchopit, vytáhnout, vyřešit, zničit, nic... Barežák.

A tak se člověk stále postupně, ale jistě, schizofrenikem. A to myslím. Pokouší se vyřešit něco, co je svým principem nedefinovatelné, co je vyšší než on /ona, ono/. Zároveň si uvědomuje, že hranice změny není nikdy ostrá, což ho upřímně sere. Je tedy nucen pokračovat v navrhovaném rituálu života, pozorovat nevěřícími zraky dění kolem sebe, které přestává chápat, přičemž postupně otupuje a je mu všechno jedno - zdánlivě. Protože v sobě nosí určitou víru /jakoukoliv/, vysílá si, že se dočká, tak, jak v to doufaly generace před námi, lepších zítřků. Už už samozřejmě momentálně žijící generace nestíhne.

A protože to jedinec cítí, pokouší se najít jakousi náhražku. Jedná se upřesně o proklínání a zároveň jemu tak sentimentální nedávnou minulost. Jako zločinec se pak plíží svým vzpomínkami, pokouší se co si rekapitulovat, přičemž rezultat mu uniká mezi prsty jako dým.

A jako dým mizí i hmatné jevy, k nimž měl dosud určitý vztah. Kromě soch Gottwaldů, Leninů a atomové elektrárny v Mikovicích to byla i nezávisle závislá, country-folkovo-rockovo-všenocnuťová scéna UHáčko. Jovinistické běhnutí obyvatel jedné ze čtvrtí hradiště způsobilo, že po osamostatnění bylo nutno najít místo pro bureaukratickou správu této velkolepé vesnice. I když... Michael Stránský jako činovník OF určitě potřebuje ke své funkci nějaké prostory... A tak je s UHáčkem znená.

tato budovou byla neodmyslitelně spojena under- i overgroundová skupina Čestné uznání. /dále jen ČUZ - red.pozn./ Trojice vynikající cín hudebníků, textařů a zpěváků ve složení Horst, Press de Press a Atari svým neotřelým způsobem tvorby znamenala jasné světlo v mlhavém proudu pseudorockových či diskotékových kapel typu Reflexy, Šmeláci atd. Jednoznačně se však distancovala i od tzv. básníků bolesti, od těch odporných, pseudobohémských, nezávislých folkových bouřliváků, kteří zamořovali nezkažené mladé mozky naší mládeže bahnem pseudoproblémů a nihilistického patosu.

Avšak zářivý rozuz si vybral správně. Šel po skupině ČUZ jako ziskáči na poušti po blahodárném prameni pitné vody. Uvědomil si, že jedině ona vyjadřuje pravdivě jeho pocity a přitom na všechno jako on káží. Píseň "Krážák" se sžiravým prodrogovým textem byla nadšeně přijata mladými narkomany i ostatním publikem. Salade "nos letedla", lidová "básil se na kameni" či lyrický "etolog KB" znamenaly pro narkomana diváka. Jeden z nejupřímnějších vyznání pocitu "slavy po vodě". Je tu však potřeba, že řešení problémů je otázkou krátkého času, jak naznačují skladby "Černá šestsettrojka", "Černé auto", "Zaklapla klec". Nejsilnější dopad si člověk odnese /nechť si spíše "odnese"/ z písní, které mají přímou podobu rosta omešci. Sem patří "Kola, Press de Press" a "Kola" a "Kola se van van lea".

Je až neuvěřitelné, co umí s genialitou se skrývá za autorství tandemem Horst - Press. Jakých jednoduchých hudebních prostředků je užito /akustická kytara, housle, štrachadlo - v nahrávce computer /třeba/ a jaký maximální produkt vychází. Zvuk, jenž se neopakovatelně barví, osloví věčného poslucháče vody nově. ČUZ mělo duši pochlubit a vzácností roztrhat zdánlivě kaxofonickým obrazem věčné pravdy /př. píseň "Kola, Press de Press".

Podzim roku 1989 ukazuje ČUŽ, že jednoznačná a původní koncepce již nevyhovuje a dokazuje to na koncertu Rozloučení s Kačou brutální elektronizací. ČUŽ pod názvem Křečík, zde v zastoupení Horsta, uvedlo první metalově-hardcorově-hororovou skladbu "Bába Futeš", která je určena našim nejmenším. Pozornost však získala i u diváků starších. Je jen škoda, že Press zde nezazářil svými brilantními výstupy do nedohledných a nedoslyšených poloh svých houslí, neboť celý koncert musel netáčet.

Do listopadového převratu ČUŽ zdánlivě pokračuje ve starých kolejích. Na UHáčku se objevují vynikající skladby "Pivní skauti" a "Marie z OP". Je to v době, kdy nastává převlékání kabátů a jsme zaplaveni pocitem, že je všechno v prdeli. Důkazem toho by mohla být i nevyrovnanost alkoholické hladiny v krvi našich přátel.

Hledání nevyšlapané cesty je obtížné. V psychice muzikantů narůstá pocit zbytečnosti a ignorování vlastní minulosti. Jakoby vavříny úspěchů se staly nočníma děsem pod jejích tínou Horst i Press malomyslní. Kontraverze pocitu a skutečnosti vrcholí na de Pressových narozeninách, které slaví se svými přáteli v červenci 1990 na Kobylčici. Zde Horst sabotuje úplně všechno a všechny a nezapomenutelným způsobem interpretuje píseň "Povím vám příběh o chlapci...".

V srpnu však přichází bomba.

Do rukou se mi dostává ne listina o části Horsta i de Presse na akcích KCS v Limbabwe, nýbrž nahrávka čtyř jejích nových skladeb.

A Horstovi a de Pressovi se připojuje nová postava - kytarista a klavésista Lečo, jenž je i autorem nových textů a melodií. Jeho příchod znamená v současné době novou kvalitu. Jelikož nynější stav skladeb je číslo sedm, přejdu hned ke koncertu Loučení s UHáčkem.

Po netrpělivém čekání, zda přijde de Press, skupina krátce po sedmé nastupuje na pódium. Přivítána je bouřlivými ovacemi poloprázdného sálu, který svědčí o vzrůstajícím zájmu mladé generace o skutečné umění. Přesto skalní příznivci dychtivě čekají na začátek.

Horstovo raz-dva na basovku a už to jede. Valí se na nás "Dlouho už čekal"/názvy jsou pracovní, protože skutečné nikdo nezná/. Intrikami zvukaře, který chybí, není vůbec slyšet de Press s geniálním sólem pod barveným basovkou, která jede vstřícnou melodií a Lečovy účelně jednoduché melodické akordy. Fascinující přechod z g-moll na E-zmenšák. To se musí slyšet.!. A do toho text bez jasnější linie, ale plný symbolických náznaků a metafor. Ovšem, zase špatně čitelný. Tento problém se táhne celým koncertem.

A hned dále do nás zabuší druhá skladba akordy a-mi - B. De Press je už slyšet více. Jsou to "Zemčlené ruce". Opět destruktivní mezihra na synták.

Přetí skladba "Informace" začíná až na čtvrtý pokus - Horst nemůže sešlápnout přepínač automatických rytmů. Atmosféra rozkladu je zmírněna, a tím i povzbuzena lyrickou mezihrou v podání de Presse, zároveň částečný kiks/??/ kytary.

Dosud jsou skladby poněkud podobné. Čtvrtá skladba je sice ideově návazná, ale více "bigbítová" /"Všude plno lidí" nebo taky "Nikdo není sám"/Opět klasická mezihra - tentokrát ale dosti vynalézavý rytmus s houslovým sólem v poloze na éčku využívající prvky jednoduchého dětského popěvku.

Ale hned další skladba nás přesvědčuje, že žádná sranda se nekoná. Agresivně útočná "Prší" s motivem protestu proti všemu. Tento text, nejlépe čitelný, se mi zdá nejlépe z dosud odehraných.

A následuje další bomba. To snad nikdo nečekal. Rytmika vyklepává monotónní rytmus, z pódia letí na nás všeobjímající balzám zvuků. Neznámá působivě užití středověkého motivu. Housle, basa, do toho varhany. Agonie slasti. Ko... až na ten závěr. Ten znamená deziluzi a opětovný návrat k ideálu rozervané neurčitosti. Kdo ví, zda to však tedy není spíše naškoda..?

Skupina zakončila koncert jednoduchou věcí s krvavým textem. Zdá se mi, že zde poněkud selhala invence a nápaditost. Akordy se vrší na sebe v sledu, jehož princip mi uniká, aby nakonec náhle skončily a Horst lakonicky nato oznámil: "Konec".

Existuje sice všeobecný odpor ke "škataulkování", ale přesto se nařazuje ostošest.ředy i já se pokusím přispět se svou troškou do mlyna. Nemohu se ubránit dojmu, že to, co nyní produkuje JAZ /s hlavně Lečova hlava/ je zčásti pod vlivem Pražského výběru a Plastic People. Říkám zčásti, protože tato tvorba je neobyčejně svérázná a vlastní. Hlavním zdrojem, z něhož tryská tvůrčí elán, je zásadně nitro. Z pocitu neurčité negativistické imaginace vycházejí texty vyjadřující marnost a zbytečnost lidské existence, s níž koresponduje odpovídajícím způsobem i hudba.

Dorstova basovka je velmi dobře čitelná, de Press vystavuje na odív své umění bravurního houslisty, Dečo jistě melodickou rovinu a pohrává si se syntezátorem. Jen ten automatický bubeník je málo živý.

Press de Press mi nedávno řekl: "Ono to už vlastně Čestné uznání není." Myslím si, že pro nás to není tak úplně pravda. Horst, de Press a nyní i Beč pro nás zůstávají špičkou na hudební scéně nejen této pomalé provincie, ale i celého Česka.

Čestné uznání zemřelo.

Ať žije Čestné uznání!

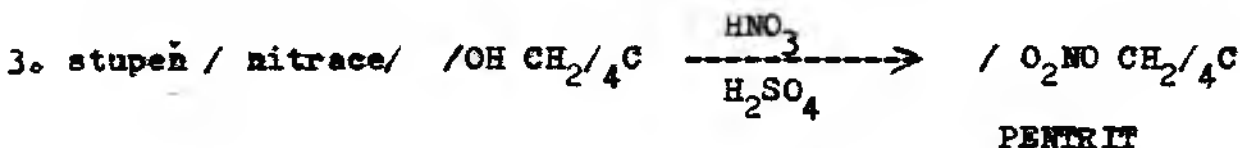
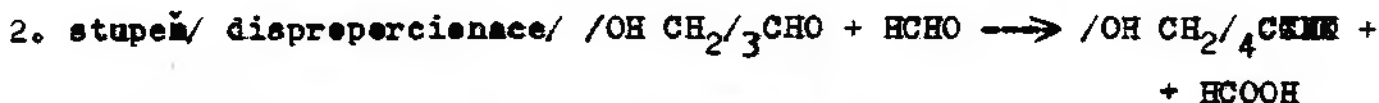
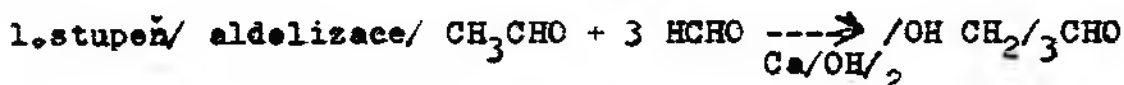
[illegible]

... PŘÍPAD JE
JASNÝ, STUDENTI. PACIENT TRPÍ FIXNÍ
IDEOU, ŽE JE ŽÁBA...

MLA'DE

..... / dokončení ze strany 1 /

hrostrájci důraz ani ne tak na světelný efekt a pestrost jako na brysancí a účinnost. Barevné slože na bázi chlorečnanů, solí barya a stroncia usteupily do pozadí, aby je nahradily mnohem méně efektní avšak zato zákeřnější výbušniny dynamitového typu. Posun, jehož jsme nyní svědky, úzce souvisí s politickou atmosférou - přesněji s nástupem demokracie, volného trhu a tudíž i nesmiřitelné konkurence. Mocní se většinou domluví, jenže než se stanou mocnými, musí zničit tisíce neschopnějších. Stáňte se mocnými právě vy! Začněte již na Silvestra, kdy je většina konkurence zkářována pod obraz. Zatímco ostatní účtují s minulým rokem a vytváří předsevzetí do roku nového, zúčtujte s ostatními. Vaše předsevzetí nabudou mnohem reálnější podoby, když již 31.12. zlikvidujete patměšilého souseda, zlostnou demovnici, kolegu, který vás přeskočil v práci nebou jinou brzdu vaší kariéry. Nebuďte dětmi a nehrajte si s pitomými bengálskými ohni - vzbudili byste pouze posměch a poznámky jako například: "Kdy ten člověk dostane rozum!!" nebo i nadávky a výhrůžky. Letos si zvolte nálož, která nepřipustí argumentaci a reptajícími navěky zavře ukecané huby. Víím, že fundovaně odpálená světlice do okna protějšího bytu také dokáže vykonat mnoho užitečné práce, jenže v tomto případě můžeme hovořit o náhodě či souhře mnoha šťastných okolností / viz ona zasažená žena 31.12.1988 v Ostravě /. V dnešní nejisté době potřebujete především jistotu a tu vám sto procentě poskytuje pentaerytritritel zvaný PENTRIT. Jedná se o trhavinu s vysokou rychlostí výbuchu / cca 8000 m/s/ s velkou účinností a s poměrně nenákladnou a laboratorně snadno aplikovatelnou preparací. Dá se plnit do hlavice řízených kumulativních střel a iniciovat běžně dostupnými rozbuškami. / Rozbušky získáte nejlépe od bývalých pracovníků VB či StB, když jim prozradíte, jakým způsobem je hodláte použít/. PENTRIT zaručuje rychlou zkázu celého nepřátelského plemene již při 200 gramové náloži. Pokud někde zázrakem přežije, bude spíše odkázán na vaši pomoc, než aby níchál karty vašeho osudu. Výroba trhavin probíhá ve třech stupních a použité suroviny zakoupíte ve všech LACHEMÁCH na území ČSFR. Seznam potřebných chemikálií: kyselina dusičná, kyselina sírová, formaldehyd, acetaldehyd, hydroxyd vápenatý

Výpočty množství látek provádíme podle stechiometrických rovnic.

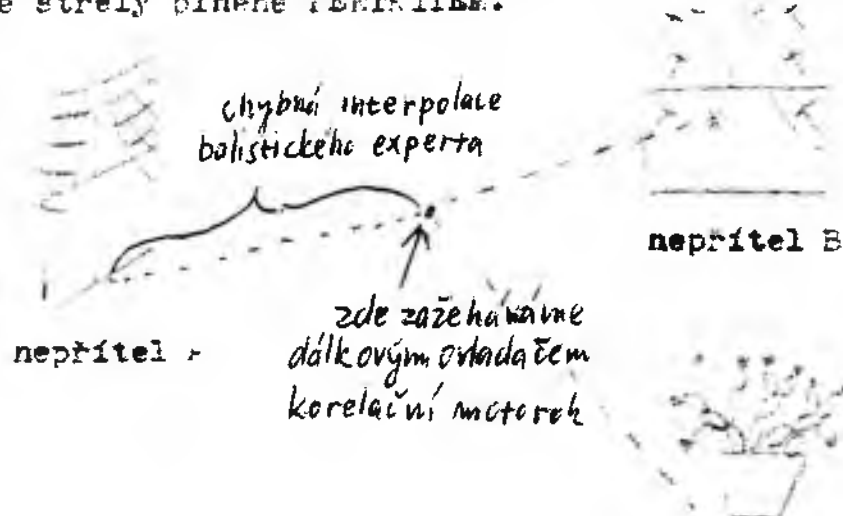
Silvestrovský "trhák" uchováváme v suchu a chladu až do 31.12. Bílé, ve vodě nerozpustné krystaly jsou pak velmi stabilní. Hlavice plníme až těsně před použitím.

Podaří-li se vám vyfotografovat následky pentritevých úteků, podělte se s námi o radost z úspěchu. Získané fotografie zmasakrovaných mrtvel nezapomente označit datem a místem akce. Nejlepší snímky po zásluze odměníme sadou amerických odpalovacích ramp. Z materiálů, které od vás získáme, sestavíme mapku, z níž se bude možné vyčíst, v které oblasti zaznamenal dnešní článek největší ohlas - jediným kritériem bude počet mrtvých na km².

..... dokončení dokončení ze strany 5

Závěrem uvádíme nakres jednoho z možných dvouasečných použití řízené střely plněné BETA ITEM.

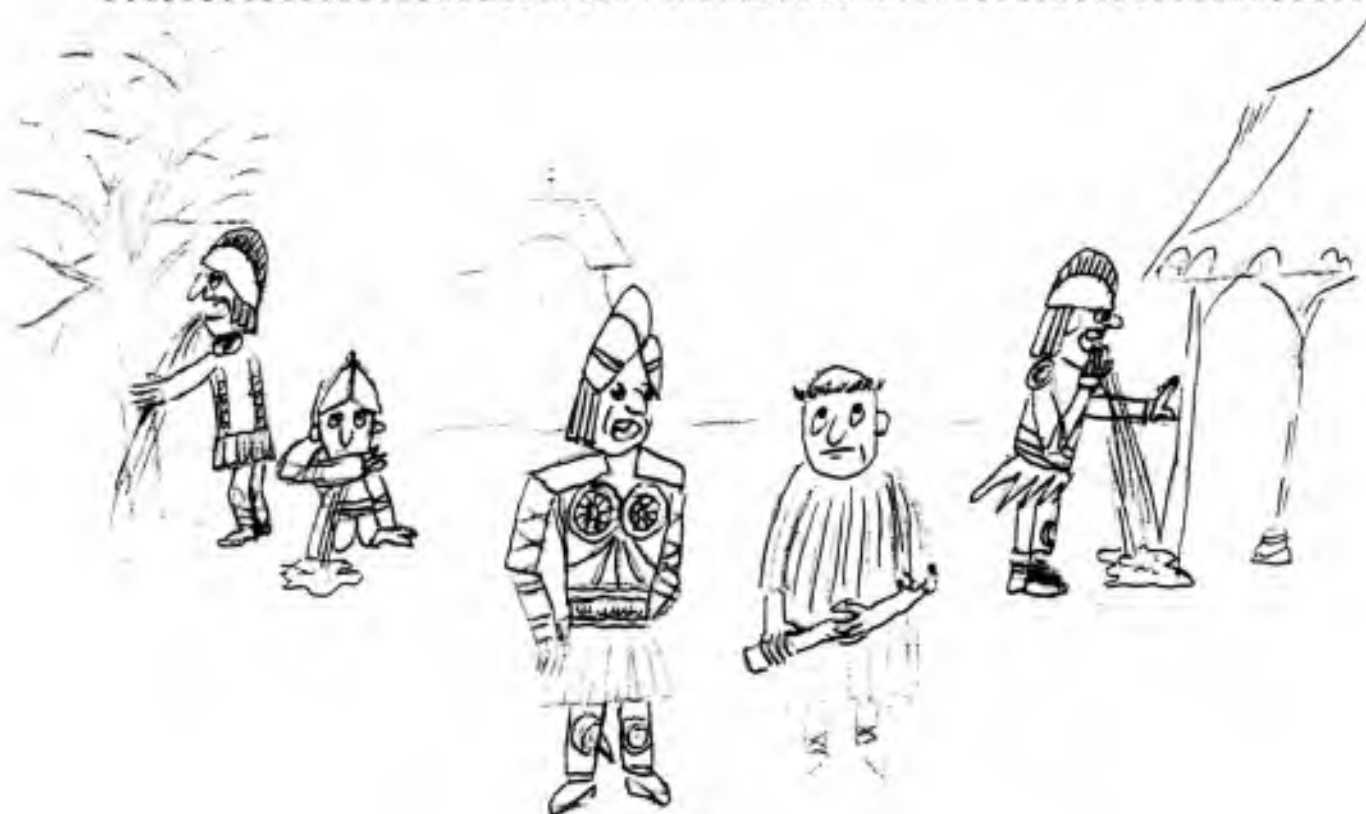

naše staniště C maskované vánočním kaktusem

Výsledek akce : A - zatčen za vraždu B
B - zavražděn C

J.K.C.

..... K O N E C
.....

MŮŽEME POKRAČOVAT, CAESARE! KOSY JSOU VRŽENY!

[illegible]

Red: Proč odmítáte sdělit jakékoliv podrobnosti o své osobě?
XY : Nemám důvěru ve státní orgány a myslím, že se právem obávám následujících perzekucí.

XY : Víte, já jsem k vám přišel nejenom coby fyzická osoba, ale i jako jakýsi delegát stovek, ba tisíců bezejmenných opiso-
vačů...

XY : Opisovačů děl Václava Havla. Již od poloviny sedmdesátých let jsme tupě a bez jakýchkoliv nároků na mzdu bušili do svých psacích strojů, aby se Vaškovy myšlenky dostaly mezi lidi. Prožívali jsme přitom samozřejmě období strachu a těžkých depresí. Jéje, co já se napotil strachem, když kolem našeho baráku přejelo esenbácký auto. Měli jsme v podlaze a ve stěnách vyvrtány díry, kam jsme v obavách před domovními prohlídkami ukrývali opsané stránky. Leccos jsme v krajním případě museli spálit. Ale nelitovali jsme ničeho. Měli jsme dojem, že svou troškou přispíváme ke zřízení totalitního systému.

XY : Cože?! Teď nás to akorát všechny sere! Co z toho máme, že jsme celý ty roky riskovali kriminál, pro pár nějakých slá-
tanin?

XY : Hovno! Hovno z toho máme a dřevý podlahy a... opotřebený typy našich strojů! Havel si teď někde s tou svou sebrankou ožírá držku za státní peníze a my?! My máme v hubě leda na-
hořklou pachut žluče. Bože! Když já si vzpomenu, co věci jsem sám chtěl napsat...

XY : Copak to šlo?! Dyť jsem musel furt opisovat toho Havla! Jo, kdybych věděl kam to povede, tak se na to vyseru hned na začátku a opisuju radši Rychlé šípy. Ale copak jsme to mohli tušit? Vždyť Havel tak krásně psal o tom, jak nechce ani on, ani ta Jeho Charta dělat politiku.

XY : Ale hlavně bylo! Teď si místo Charty vymysleli Občanský fó-
rum a vesele jedou dál. Už si ani nevzpomenou na ty tisíce
obyčejných lidí, kteří byli v duchu s nima, jenže neměli
prostě tolik odvahy. Dokonce to vypadá, jako by se na nich
mstili nebo co?! Je mi z toho prostě na blití! Zvlášť když
se ukazuje, že Hval byl s komoušema jedna ruka!

Red: To už snad přeháníte?
 XY : Ale vůbec ne! Četl jsem to v tom Reflexu. Dyť je to jasný jak fecka. Jasně, že mu to nikdo nedokáže, když mají všechno pod palcem. Já se prostě jen divím, jak se nás mohl tak dlouhou dobu hrát komedii o nectižádosti a poctivosti. Dyť je to lump! A ten zbytek kolem něho, to je to samý...
 Red: O co vám vlastně jde?
 XY : No, aby na nás taky trochu pamatoval! Neměl by zapomínat, že jeho sláva je tak trochu i naše práce. My nechceme hned ministerský křesla nebo tak. Nám stačí něco na kraji nebo na okrese. To přece není tak moc, ne? Byla by to vlastně spravedlivá odměna za naše dlouhodobé úsilí.
 Red: Sám však musíte uznat, že takových jako vy by bylo.
 XY : To teda ne! Ono se dá velice snadno poznat, kdo Havla opisoval nebo ne. Uděláme takový komise a ty budou zkoušet znalosti jeho díla.
 Red: Vaše myšlenka mi však přesto připadá poněkud nereálná.
 XY : No jestli se něco nestane, tak na to oefácká klika šeredně doplatí. Začneme opisovat klasiky marxismu - leninismu, včetně modernějších trendů a to by bylo, aby se jim nazatrepa-ly prdele! My si na tu demokracii došlápnem! Když se vezou oni, my chceme jet taky!
 Red: Děkuji za rozhovor.

Horst

Nerkomení valen mizí
 již nečekají na péčko
 novým zdrojem druhé mízy
 stalo se jim ídéečko.

V moderní epoše
 s comicsem Květoše.

Dě děvčate se zabíla
 co milovala Kamila

Rasy, Němce
 pobaví JMC.

Občas si pump
 i Mathies Stump.

Laťku máme vysoko
 Jen ji přeskoč, Širokó!
 I Miroslav Dušín
 Je s ID tělem duší.

Dělník šichtu profláká
 když čte si článek Motáka.

Všude - ba i na kotáry
 populární je Atari

Opílec na každou mez
 vychcal jméno P. de Press.

Bylo toho dost
 zbyl nám taďy Horst.

ID ID ID ID ID ID
 už íde!

SUPER
REAL
CONCEPT

Revised
from the
original

in 1964

PODIVNÝ PŘÍBĚH Z PORODNICE

© KRISTÝNEK 1940

PRAVDA, BŮHO
SOUMĚRNĚ NEMÁTE...

ALÉ ŽE JEDNOU
NEMĚJTE STRACH
MAMINKO!

PORODNÍ SÁL

DO TOHO, MAMINKO

SOPOMA SEETRO,
VYPADNĚ TO JAKO
NĚJAKÉ ŽYTKÉ NA
YŽICH

NEPLAČTE MATKO,
ABYCH SI ZAJEZDĚTE

